

LEGIO

Michiel Westbeek

Voorbeden

Maarten: Lieverd.
Rosa: Hmm...
Maarten: Moet je echt nu nog werken?
Rosa: Hmm...
Maarten: Begrijp me niet verkeerd, ik vind het fantastisch dat je gevraagd bent...
Voor de Ruhr-triennale bedoel ik.
Rosa: Wat, sorry, wat zeg je?
Maarten: Dat het zo fijn is dat je gevraagd bent.
Rosa: Waarvoor?
Maarten: Voor de Ruhr-triennale.
Rosa: Ja, fijn inderdaad.
Maarten: Geniet je er wel van?
Ik bedoel, kun je er wel van genieten?
Als ik zoveel succes had als jij, zou ik zielsgelukkig zijn.
Rosa: Je went eraan.
Maarten: Rosa nunquam doloit.
Rosa heeft nooit geleden.
Rosa: Hè?
Maarten: Fijn.
Hmm...
Ik moet trouwens ook nog werken.
Waar is mijn notitieboek?
Ik heb het heel druk.
Altijd maar werken.
Druk, druk, druk.
Met die wedstrijd, snap je?
Rosa: Ah ja, dat schrijfwedstrijdje van je.
Hoe gaat het daarmee?
Maarten: Goed.
Goed.
Druk...
Wil je horen waar ik mee bezig ben?
Rosa: Lieverd, ik heb nu echt geen...
Maarten: Het gaat over Goya.
Rosa: De schilder?
Maarten: Ja.
Moet je voorstellen.
Op zijn zeventigste laat hij alles achter zich.
Madrid.
De koning.
Het hof.
Hij neemt niks mee, en gaat op het platteland in een klein huisje wonen om daar
helemaal alleen schilderijen te gaan zitten maken.
Zwarte schilderijen, snap je?
Vol met heksen, duivels en demonen.
Dat is het thema.
Rosa: Wat is het thema?
Maarten: De kunstenaar die zijn demonen overwint.
Rosa: Dat zal nogal een uitdaging worden.
Jij staat stijf van de demonen.
Wat zei de dokter eigenlijk?
Hoe gaat het met je vlinderfobie?
Vind je ze nog steeds zo eng?
Het voorjaar komt er weer aan...
Dat is altijd een zware tijd voor jou.
Al dat groen.
Maarten: Dit project wordt geniaal.
Ik voel het.
Ik zal dieper gaan dan ooit tevoren.

Rosa: Kun jij dat emotioneel allemaal wel aan?
Je bent nogal...
Gevoelig.

Maarten: Het gaat echt gebeuren.
Mijn eerste echte geniale stuk.
Jij valt op geniale mannen, hè?

Rosa: Welke vrouw niet?
Alle vrouwen willen stiekem toch een geniale man?
Maar jij bent ook heel leuk, hoor.

Maarten: Dank je wel!
Wat lief dat je dat zegt.
Echt heel lief.

Rosa: Fijn.
Hé, zullen we nog even...

Maarten: Niet vandaag.

Rosa: Niet vandaag?
Wanneer dan wel?

Maarten: Wanneer dan wel?
Weet ik veel.
Moet ik het schriftelijk indienen?
Liefje...
Sorry, dat bedoelde ik niet zo.
Het...
Ik...

Rosa: Het is gewoon alweer zo lang geleden.

Maarten: Ja, een maand of drie, vier.

Rosa: Hou je nog wel van me?

Maarten: Ach lieverd, natuurlijk hou ik van je.
Heel veel zelfs.

Rosa: Maar we neuken niet.
Sinds...

Maarten: Sinds ik de uitnodiging heb ontvangen.
Voor de Ruhr-triennale?
Ja, is het niet geweldig?
Ik ben zo blij voor je.

Rosa: Toen ik de uitnodiging kreeg, zei je niets.
Je hebt drie dagen geen stom woord gezegd.
En sindsdien...
Je lijkt zo...

Maarten: Blij!
Ik lijk blij.
Want ik ben blij.
Voor jou.
Ik ben altijd blij voor jou.
Jij hebt zo veel succes.
Ik ben zo ontzettend blij voor je.
Soms kan ik je wel iets aandoen.
Zo blij ben ik.

Rosa: Maar je wilt me niet neuken.

Maarten: Het is niks.
Echt.
Het is niks.
Ik ben blij voor jou.
De Ruhr-triennale...
Al die erkenning...
Ha!
Ik niet blij zijn.
Hoe krijg je het verzonnen?
Welterusten.

Schuldbelijdenis

Maarten: Ik heb bloemen voor je meegenomen.
(Laat het meest verformfaaide bosje bloemen ooit zien. Flikkert het weg.)
Is er nog wat te drinken?

Rosa: Het is vier uur 's middags.
Hoeveel heb je gehad?

Maarten: Hoeveel.
Daar moet ik even voor gaan zitten, hoor.
Eens even zien.
Eén, twee, drie
Oh nee, dat was een kopstootje, dus
Vijf, zes, zeven
Ik denk een stuk of vijftien.

Rosa: Je zou toch gaan schrijven?

Maarten: Notitieboekje mee.
Pennetje in de zak.
Schrijven, schrijven, schrijven.

Rosa: Schiet het al een beetje op?
Je hebt nog maar een week.
Dan moet je wat hebben.

Maarten: Schrijven, schrijven, schrijven.
Dorst krijg je ervan.
Is er nou nog wat te drinken?

Rosa: Hoeveel woorden?

Maarten: Ik kijk zelf anders wel even in de koelkast.
Even wachten, hoor.
Ik sta zo op.
Eerst moet verzamelen.
En van je...
Hup, ik sta al.
Daar staat de man.
De man des huizes.
Kijk hem moeiteloos staan.
Vier uur 's middags.

Rosa: Maarten.
Hoeveel woorden?

Maarten: Woorden?
Daar moet ik even voor gaan zitten, hoor.
Eens even zien.
Eén, twee, drie
Oh nee, die is doorgestreept
Vijf, zes, zeven
Ik denk een stuk of acht.
Beginnen is moeilijk hè.
Het is als zo'n...
Nou, hoe heet zo'n ding...
Zo'n rolletje...
Plakband!
Dat is het.
Een rol plakband.
Je moet even het beginnetje vinden.

Rosa: Jij moet naar bed.

Maarten: Ik weet niet hoe Goya dat deed.
Al dat wit voor je neus.
En dan...
Dan niets.
Alles.
Alle woorden...
Leeg of zo.
Lege woorden.
Uit een lege man.
Leeg.
Liggen.

Rosa: Ik ga even liggen, denk ik.
Schatje.
Liefje.
(Ze begint hem af te trekken. Geen reactie. Ze blijft trekken.)

Maarten: Een rol plakband.
Even het beginnetje vinden.
Eén week.
Zeven dagen.
Eén week.
Zeven dagen.
Zeven dagen.
Eén week.

Gloria

Maarten: Ik haal mijn friet altijd op de Steenweg in Utrecht.
Daar staat de dood.
Althans, zo noem ik hem.
Een graatmagere Belg.
Lang.
Grijzer dan goed voor hem is.
De mensen denken dat de dood datgene is wat na het leven komt.
Maar ik weet beter.
De dood schiept friet in Utrecht.
Wie staat daar bij hem?
Jezus Christus, moet je die vent zien.
Mijn God.
Dit is het.
Ik word gek.
De hallucinaties zijn begonnen.
Mijn God!
Mijn God!
Mijn keel zit dicht.
Daar komen de zinnen!
Mijn pupillen trekken zich scherp samen.
Elke haar op mijn lichaam springt overeind.
Het bloed giert langs mijn slapen.
Daar staat de duivel!
Zijn gezicht scharlaken
En mismaaakt.
Zijn schedel dierlijk.
Zijn ogen felzwart.
Hoe komen die ogen zo zwart?
De dood en de duivel bij de friettent.
Mijn God, mijn God.
Wat kijkt hij boosaardig.
Een duivel.
Ik...
Ik kan niet.
Maar ik moet met hem praten.
Pardon...
Duivel: Wat moet je?
Maarten: Waarom...
Duivel: Waarom zie ik er zo uit?
Je bent er zo één.
Om de zwakken op afstand te houden, nou goed?
Het lukt op dit moment alleen niet echt.
Nou, koest.
Laat me met rust.
Maarten: Waarom zo eng?
Duivel: Luister man.
Het is maar een gezicht.
Jij hebt er ook één.
Zie je mij soms sidderen?
Maarten: Wie ben jij?
Duivel: Wie vraagt het?
Maarten: Ik ben Maarten.
Ik schrijf.
Soms.
Duivel: Luister, schrijvertje.
Mijn gezicht is niet meer dan de uitdrukking van mijn ware innerlijk.
Net als bij jezelf.
Warrig haar.
Jasje over een slobbertrui over een overhemd.
Niet dagvers, zo te ruiken.
Jij bent een schrijver.
Ik ben een demon.

Maarten: Serieus?
Dan moet ik jou hebben!

Demon: Bezitterigheid.
Onaangename karaktertrek.

Maarten: Ik werk aan een stuk over demonen.

Demon: En waarom moet je mij daarvoor hebben?

Maarten: Ik zit nogal vast.
Ik heb jouw verhaal nodig.

Demon: En wat nou als ik niet weet of ik dat jou aan je neus wil hangen?

Maarten: Misschien kunnen we delen.
Twee kanten op, begrijp je.

Demon: Twee kanten op.
Goed, als jij eens begint met mijn patat te betalen.
Ja, drie euro.
Doe d'r ook nog maar een milkshake bij.
Lekker.
Goed, blijf doen wat ik je zeg en ik zal je alles vertellen.
Ik zal je redden, schrijvertje.
Mijn verhaal zal je redden.

Maarten: Dank je!
Dank je!
Ik weet niet hoe ik mijn dankbaarheid moet uitdrukken.

Demon: Leuk jasje, vader.
Dat wil ik wel hebben.

Maarten: Mijn jasje?
Maar het is zo koud.

Demon: Bezitterigheid.

Maarten: Ineens zo koud.
Zo koud.

Demon: Zo'n smerige karaktertrek.
Bezit bezit u, zei je grootmoeder.

Maarten: Oké
Oké
Hier.
Neem het!

Demon: Nee, gadverdamme.
Ik wil het schoon hebben.
Breng maar eerst naar de stomerij.
En als het terugkomt, is het voor mij.

Maarten: Kom vrijdag maar langs.
Hier is mijn adres.
Hoe heet je eigenlijk?

Demon: Legio.

Maarten: Oké Legio.
Ik zie je vrijdag.

Legio: Vergeet het jasje niet.

Biecht

Legio:

Ik ben geboren als Sjors.
En ik heb mij gaandeweg van Sjors ontdaan.
Als kind wist ik al dat ik geen mens was.
Ik zag mijn vader...
Zo zwak.
Schijnheilig.
Al te menselijk.
Wat de mensen door de week doen, wordt ze in het weekend vergeven.
Je kunt overal op kruipen
Maakt niet uit wat je kapot maakt
Welke levens je verwoest
Als je maar braaf gaat biechten
Tot de God der Zwakkelingen.
Ga maar rustig heen, vadertje
Je hebt goed geleefd.
Ga maar naar je zwakke God.
Die timmermanszoon.
Een arrogant lijk aan een dode boom.
Vergeef je vijanden...
Ha!
Als je niet weet wie je vijanden zijn, vreten ze je op.
Ik ben de vijand van de zwakken!
De mensen
Zulke kruiers.
Voor kruipen zijn ze geschapen en kruipen zullen ze.
Ik niet.
Wat ik wil, neem ik.
Ik val niemand lastig.
Maar ik keer evenmin de andere wang toe
Tand om tand.
Het begon met mijn tanden.
Toen ik elf was vond ik in de garage mijn vaders vijlen.
Ik ben ook timmermanszoon.
Toevallig.
Toen mijn ouders op een avond van huis waren, vijlde ik mijn tanden.
Eerst voorzichtig met de kleinste vijl.
Toen de grotere.
Toen mijn ouders mijn puntige tanden zagen, schreeuwden ze het uit.
Dat was het begin.
Later de tatoeages.
Eeuwig heb ik in die stoel gezeten.
Elke keer weer.
De pijn verbijtend, terwijl langzaam, over talloze sessies mijn gezicht rood gemaakt werd.
Mijn oogkassen donker.
Toen de implantaten.
Mijn voorhoofd.
Mijn jukbeenderen.
En de ogen...
De ogen zijn een bijzonder verhaal.
Voor een andere keer, misschien.
Hoe dan ook: nu ben ik die ik altijd al was.
Geen mens meer.
Een demon.

Offer

Maarten: Waar...
Waar ben ik?

Dokter: Daar bent u dan.
U kunt hier gaan liggen.

Maarten: Wat is dat?
Ik wil niet liggen.

Legio: Dank u wel.

Maarten: Hè?
Wat?
Ik zei niets.
Waarom lig ik hier?
Ik wil niet liggen.
Wat gebeurt er?

Dokter: Ik zal u kort door de procedure heen praten.

Maarten: Wat gebeurt er in godsnaam?
Hé!
Waar ben ik?
Waarom horen jullie me niet?

Legio: Graag.

Maarten: Wat is dit?
Luister dan, domme teef!
Waarom hoor je me niet?
Wat gaan jullie met me doen?

Dokter: Het is een hele simpele ingreep.
Volkomen routine eigenlijk.

Legio: Hoef ik niet vastgesnoerd te worden?

Dokter: Wat ons betreft niet.
U zult zien, het valt best mee.

Maarten: Wat valt best mee?

Dokter: Nou dan, meneer Legio.
U bent hier voor de oogtatoeage.

Maarten: WAT?!

Legio: Dat is correct.

Maarten: Nee...
Nee!
Help!
HELP!

Dokter: U begrijpt dat uw ziektekostenverzekering deze behandeling niet vergoedt?
Is dat een probleem?

Maarten: HELP!!!!!!!
Help me dan toch!
Zijn jullie allemaal doof of zo?!
HELP!!!!

Legio: Nee, dat klopt.
Ik heb ervoor gespaard.

Maarten: HAAL ME HIER WEG!!!

Dokter: Ach, dat verklaart het.

Maarten: WAT?
WAT DAN?!!!
WAT VERKLAART DAT?
Alle Jezus, waarom kan ik me niet bewegen?!
HELP!!!
HELP DAN TOCH!!!!

Dokter: U heeft alleen betaald voor de operatie.

Legio: Inderdaad.
Ik had geen geld voor de verdoving.

Maarten: WAT?!
NEE!
NEE!
Laat het ophouden...
Alsjeblieft...

Rosa: Daar lig je dan, Maarten.

Preek

Maarten: Legio.
Kom op!
Niet zo slap!
Dit is een schilderij van Goya, verdomme.
Het zijn zijn demonen.
Jij bent Saturnus.
Je vreet je zoon op.
Hij ligt in je armen.
Als een afgebeten speculaaspop.
Een homp.
Bloedend.
Kom op!
Ik wil het zien!
Ik heb geen tijd meer.

Legio: PAUZE!

Maarten: Niks pauze!
Het moet vandaag af!
Mijn week is op.
Dit is de laatste dag.
Het moet af.

Legio: Genoeg geïmproviseerd!
Pauze.
Ik ga pissen.

Maarten: Ik ga mee!

Legio: Godsamme.

Maarten: Wat sta je nou te doen, man?

Legio: Pissen.

Maarten: Nee, op het toneel.
Je houdt je de hele tijd in.

Legio: Wat dan?

Maarten: Je bent geblokkeerd.

Legio: Geblokkeerd?
Man, zie jezelf!
Jij bent geblokkeerd!
Wanneer heb jij voor het laatst iets gevoeld?
Iets wat je niet weggedronken of genegeerd hebt?
Wanneer heb jij een idee gehad dat je niet meteen zelf weer afschoot?
Zelfs Rosa duw je de hele tijd van je af.
Ze moet je redden, en daarna moet ze weer oprotten.
Zwakkeling!
Slappe lul!
Slappe lul?!

Maarten: Wat heeft ze je verteld?!
Klootzak.
Je durft jezelf gewoon niet te laten zien.
Op het toneel.
Ik wil zien wie je echt bent.

Legio: Wie ik ben?
Quien soy?
Cabron, ben ik
Bastardo, ben ik

Maarten: Jaa.. dit is goed.
Dit is wat ik bedoel!

Legio: Hijo de puta
Demonio soy
Cabron!

Maarten: Ga door!
Ga door!

Legio: De zondebok ben ik.
De wüste in gezonden om te branden
In jouw schijnheilige handen, man
Yo cago en la leche de tu puta madre muerta

Je dode moeder is een hoer
En ik schijt in haar melk!

Maarten: Eh...

Legio: Ik schijt in je bek!
Hel!
Hel!
Moloch!

Maarten: Koud hier.
Echt koud.

Legio: Mephistoles!
Laet my dit zwakke ras verwenschen
Want geen kracht op deze aarde
Sal my ooit laeten ontaerden
In de laegheydt van de menschen
Set!
Shaitan!
Hijo de tu puta madre, puto
Motherfucking bitch
Kut!
Kut!
Lucifer, ik roep je aan.
Beliar, ik roep je aan.
Mammon
Lilith
Sta me bij
Ik sal je kryghen
En verdrijven tot er niks meer over is

Maarten: Koud.
Ik kan mijn adem zien.
Het is hier een ijskelder.

Legio: Nemesis ben ik
Cabron ben ik
De gehoornde ben ik
De gehoefde ben ik
And the lord said
De heere sprak
En de heere vroeg
Hoe heet gij?
En hij antwoordde
Legio omdat, because, porque
Er vele demonen in hem waren
Wij zijn met veel in deze man!
Marcus vijf, vers negen
Ik bijt jou, hond!
Ik verslind jou
Tu fea cabeza
Myne naegels door uwe ribben
My fucking nails through your chest!
Down in your rotten soul
Jouw soul
Je zielige soul
Ik ben Saturnus
Ik verslind jou
Legio ben ik
Je zult me kennen.

Ite missa est

Schrijver zit met een puntige, witte zottenkap op op een krukje. Een touw om zijn nek. Een brandende kaars in zijn handen. Legio en Rosa staan rechts van hem.

Rosa: Dus.

Maarten: ...

Rosa: Ik vind het ook echt heel vervelend, hoor.

Maarten: ...

Rosa: Ik bedoel

Maar

Dit ging gewoon niet langer.

Maarten: Maar je zei...

Rosa: ...

Maarten: Je zei dat je van me hield.

Rosa: ...

Maarten: Heel veel zelfs.

Rosa: Dat doe ik ook.

Echt.

Maarten: Maar niet genoeg.

Rosa: Nee.

Niet genoeg.

Maarten: ...

Rosa: Dat snap je toch wel?

Maarten: ...

Rosa: Ik heb dit nodig.

En ik heb nodig dat je dat snapt.

Maarten: ...

Rosa: Je moet begrijpen dat ik dit doe.

Maarten: ...

Rosa: Je moet me vergeven.

Snap je?

Dat moet je.

Maarten: ...

Rosa: Het moet.

Het moet.

Vergeef je me?

Maarten: Ik vergeef je.

Rosa en Legio verlaten gearmd het toneel.